

Τα Λιαγκέικα Αιτωλοακαρνανίας

Ο οικισμός

Τα Λιαγκέικα βρίσκονται σε υψόμετρο 220 μέτρων, σε απόσταση περίπου 10 χιλιομέτρων από το Αγρίνιο, κατά μήκος της επαρχιακής οδού Αγρινίου–Καρπενησίου. Ο οικισμός δημιουργήθηκε το 1918 από τρεις οικογένειες Μυρικιωτών. Ιδρυτές ήταν:

- η οικογένεια του Ευάγγελου Ιωάννη Λιάγκα και της Παρασκευής, γένους Παπαδόπουλου,
- η οικογένεια του αδελφού του Κωνσταντίνου Ιωάννη Λιάγκα και της Ελένης, γένους Κουτρούμπα από την Ανιάδα,
- και η οικογένεια του Διονυσίου Τσώνη και της Μαρίας, γένους Ιωάννη Καρρά.

Παρά τις δυσκολίες της περιοχής, η οποία δεν ήταν ιδιαίτερα εύφορη, οι οικογένειες αγόρασαν καλλιεργήσιμη γη και χρησιμοποίησαν τα Λιαγκέικα ως χειμαδιά για τα κοπάδια τους, ακολουθώντας την παραδοσιακή μετακινούμενη κτηνοτροφία της Μυρικής.

Η ζωή στον οικισμό

Μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο, οι οικογένειες παρέμειναν μόνιμα στα Λιαγκέικα και άρχισαν να εγκαθίστανται σταδιακά με τα παιδιά τους. Η ζωή τους στηριζόταν στην κτηνοτροφία και στην αγροτική καλλιέργεια, ενώ παράλληλα ασχολούνταν και με την πτηνοτροφία για την κάλυψη των οικογενειακών αναγκών. Καλλιεργούσαν καπνά, σιτάρια, ελιές και κηπευτικά.

Ιδιαίτερη σημασία είχε η καπνοκαλλιέργεια, η οποία αποτέλεσε για δεκαετίες βασικό οικονομικό στήριγμα των οικογενειών. Η παύση της καπνοκαλλιέργειας το 1987 επέφερε σοβαρό πλήγμα στην τοπική οικονομία και επιτάχυνε τη σταδιακή απομάκρυνση των κατοίκων. Με την ερήμωση του οικισμού έκλεισε και ένα κεφάλαιο της μετακινούμενης κτηνοτροφίας των Μυρικιωτών, μιας παράδοσης που συνέδεσε την ορεινή Μυρική με τα πεδινά χειμαδιά της Αιτωλοακαρνανίας.